

РЕШЕНИЕ

№ 1235

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11077** по описа за **2022** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на СДВР, подадена чрез процесуален представител юрк. Б. П. срещу РЕШЕНИЕ № 4152 от 03.11.2022г. на СРС, НО, 115-ти състав, постановено по нахд № 7670/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с правилата на материалния закон. Касаторът излага доводи, че е доказано извършването на вмененото нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП и електронният фиш съдържа всички реквизити по чл.189, ал.4 от ЗДвП. Неоснователни били доводите на районния съд относно погасяването по давност на отговорността на нарушителя, защото с издаването на електронния фиш на 04.08.2018г. наказателното преследване е било възбудено, а абсолютната давност не е изтекла по см.на чл.81, ал.3 във вр. чл.80, ал.1, т.5 НК.

Касаторът, чрез процесуалния си представител юрк. Б. П. моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 115-ти състав по нахд № 7670/2022г., като вместо него се постанови ново, с което да се потвърди електронен фиш серия К, № 2338384. Претендира да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Р. О. С. се представлява от адв. А. В., който оспорва жалбата. Депозиран е писмен отговор вх. № 266710/01.12.2022г., в който се излага, че същата е неоснователна. Посочва, че е изтекла относителната погасителна давност за

преследване по см.на чл.80, ал.1, т.5 във вр. чл.81, ал.2 НК. Заявено е искане за присъждане на разноски за осъществена процесуална защита в размер на сумата от 400.00 лева.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 4152 от 03.11.2022г., постановено по нахд № 7670/2022г. на СРС, НО, 115-ти състав е отменен електронен фиш серия К, № 2338384, с който на Р. О. С. на основание чл.189, ал.4 във вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП е било наложено административно наказание –глоба в размер на 100.00 /сто/ лева за извършено административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с електронния фиш, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че електронния фиш е законосъобразен, но е изтекла давността за преследване по чл.80, ал.1, т.5 НК. Като довод за това е посочен, че след издаване на електронния фиш на 04.08.2018г. не са били предприемани никакви действия, които да доведат до спиране или прекъсване на давността. Актът е бил връчен на 29.05.2022г., след изтичане на тригодишния срок от издаването му.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 115-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

На 04.08.2018г. в 21.29 часа в [населено място], на [улица]срещу плувен център „М. Л.“ с посока на движение от телевизионната кула към посолството на Република Румъния, Р. О. С. е управлявал лек автомобил „БМВ 320 Д Х Д.“, рег. [рег.номер на МПС] със скорост 80 км/ч. при ограничение от 50 км/ч. Превишението от 30 км/ч. над максимално допустимата скорост било установено и заснето с АТСС тип „SITRAFFIC L. E. 400“ , съгласно чл.189, ал.4, изр.1 ЗДвП във вр. § 6, т.65 от ДР на ЗДвП. За това нарушение е била наложена глоба по чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП в абсолютно определения от закона размер от 100.00 /сто/ лева с издаване на електронен фиш, съгласно чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Санкционният акт е отменен единствено поради съобръжението на съда, че административнонаказателното преследване е погасено по давност, защото от издаването на акта до връчването му на нарушителя са изтекли повече от три години.

На първо място, съгласно чл.11 ЗАНН по въпросите на обстоятелствата, изключващи административнонаказателната отговорност, се прилагат разпоредбите на общата част

на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Нормата е разположена в глава първа “Общи разпоредби” на ЗАНН, така че е приложима и за административните наказания по чл.13, б.”а”–“в” ЗАНН на физически лица, и за имуществените санкции на юридически лица и еднолични търговци по чл.83, ал.1 ЗАНН, за всяка административнонаказателна отговорност, без оглед на основанията и/или вида ѝ. Същевременно, тъй като препращането по чл.11 ЗАНН е към изключващите отговорността обстоятелства, уредени в общата част на НК, то важи за тези, регламентирани и в глава втора, и в глава девета: а) основанията, изключващи преследването и изтърпяването на наказанието; б) основанията за освобождаване от отговорност; в) основанията за освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и е без съмнение обстоятелство, изключващо наказателната отговорност, тъй като същата може да се осъществи само чрез наказателния процес, прекратяването му с изтичане на давността осуетява тази отговорност и като краен резултат я погасява.

Същевременно в ЗАНН не се съдържа регламентация по този въпрос, поради което уредбата относно погасяването на наказателното преследване по давност от общата част на НК съгласно чл.11 in fine ЗАНН е субсидиарно приложима в административнонаказателния процес (Гълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВКС и ВАС по т.д. 1/2014г.). Следователно с изтичането на предвидената от закона погасителната давност се изключва всяко административнонаказателно преследване съгласно чл.79, ал.1, т.2 НК вр. чл.11 ЗАНН. Така административно наказателната отговорност ex lege се изключва, тъй като извън рамките му осъществяването ѝ не е допустимо.

Последиците ѝ са както процесуални, така и материалноправни – тя погасява преследването на нарушителя, но и препяства санкционирането му. При положение, че законодателят е предвидил, че с изтичане на сроковете ѝ реализирането на наказателната отговорност за престъпления се преклудира, по аргумент на по-силното основание това следва да важи и за отговорността за административни нарушения, които са деяния с по-ниска степен на обществена опасност. Продължителността на давността за тях съгласно чл.80, ал.1, т.5 НК (изм., ДВ, бр.26 от 2010г.) вр. чл.11 ЗАНН е 3 години. Съгласно чл.80, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН срокът ѝ тече от довършването им. Спира на основание чл.81, ал.1 НК вр. чл.11 ЗАНН, ако преследването зависи от разрешаване на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. Прекъсва се по чл.81, ал.2 НК вр. чл.11 ЗАНН с всяко действие на надлежните органи, предприето към преследваното лице, след което почва да тече изцяло нова давност. Независимо колко пъти и за какъв период от време давността е спирана и прекъсвана, обаче, съгласно чл.81, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН преследването на всяко административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с една втора надвишава този по чл.80, ал.1, т.5 НК вр. чл.11 НК.

В отсъствие на норма в ЗАНН, която да регламентира абсолютната погасителна давност за административни нарушения и предвид препращането по чл.11 ЗАНН, субсидиарно приложими са чл.81, ал.3 вр. чл.80, ал.1, т.5 НК.

В случая с електронния фиш серия К, № 2338384 е възбудено административнонаказателното преследване за извършено на 04.08.2018г. нарушение на правилата на движение по пътищата. От този момент - 04.08.2018г. е започнала да тече давността съгласно чл.80, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН. По правната уредба, в сила към този момент и приложима съгласно чл.3, ал.1 ЗАНН, абсолютната давност е 4 години и 6 месеца, в

т.ч. 3 години по чл.80, ал.1, т.5 НК вр. чл.11 ЗАНН плюс половината от тези 3 години или 1 година и 6 месеца по чл.81, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН. Така при начален момент на срока ѝ – 04.08.2018г., абсолютната давност по чл.80, ал.1, т.5 НК е изтекла на 04.02.2023г. Тя не подлежи на удължаване вследствие спиране или прекъсване на течението ѝ с каквито и да е действия в хода на административнонаказателния процес. Няма нормативни изключения, заради които това правило да не се прилага. На първо място, такова не произтича от чл.82 ЗАНН - уредената от него давност е такава за изпълнение на административните наказания по чл.13 ЗАНН, респ. на имуществени санкции по чл.83, ал.1 ЗАНН и е различна от тази по чл.80, ал.1, т.5 вр. чл.81, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН за възбуждане и провеждане на административнонаказателно преследване с оглед налагането им. Двете не са юридически тъждествени, независими са една от друга, взаимно не се дерогират, всяка има самостоятелно погасително действие. На второ място, абсолютната погасителна давност веднъж изтекла изключва всяко административнонаказателно преследване. Доколкото издаването на електронния фиш е действие по чл.81, ал.2 НК вр. чл.11 ЗАНН, то прекъсва единствено общата давност по чл.80, ал.1, т.5 НК вр. чл.11 ЗАНН, не и абсолютната по чл.81, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН - последните норми изрично постановяват, че течението ѝ не подлежи на каквото и да е прекъсване и спрямо нея то не се проявява. Приложимата в случая погасителна давност по чл.80, ал.1, т.5 НК във вр. чл.81, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН не е изтекла нито към дата- 26.10.2022г. на която пред СРС, НО , 115-ти състав е било приключено съдебното следствие, нито към дата- 27.01.2023г. на която пред настоящата инстанция е даден ход на устните състезания. Следователно не е било осъществено соченото от първостенния съд обстоятелство преклудиращо възможността да се санкционира ответника за нарушение по чл. 21, ал.1 от ЗДвП. Тук е мястото да се посочи, че моментът на връчване на акта на нарушителя няма никакво значение и отношение нито за относителната, нито за абсолютната погасителна давност. Относимо за случая е, че наказателното преследване е било възбудено в срока по чл.80, ал.1, т.5 НК, считано от 04.08.2018г., противно на разбирането на въззивния съд, който неправилно е приложил цитираната разпоредба. На второ място, съгласно чл.189 ал.4 от ЗДвП „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи“. В ал.5-ал.11 на чл.189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалване и влизане в сила на електронен фиш. В нормата на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е дефинирано понятието за електронния фиш като “електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи“.

В § 6, т.65 от ДР на ЗДвП е въведена и дефиниция за “автоматизирани технически средства и системи”, според която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Издадена е и Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015г., изм. ДВ, бр.6/16.01.2018г.), която е в сила от 23.05.2015г. С чл.2 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. изрично се предвижда, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл.3 от Наредба № 8121з-532/2015г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

По време на извършване на процесното нарушение на 04.08.2018г., действащата разпоредба на чл.189, ал.4, изр.1 от ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т.65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.), независимо дали е стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т.63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение.

Спазени са изискванията за използването на мобилната система за контрол на скоростта тип „SITRAFFIC L. E. 400“, същата е преминала и периодична проверка, видно от протокол № 226-И./03.10.2017г. Контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредбата- контролът да се осъществява с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията /удостоверение № 09.10.4823 на БИМ/ и преминало първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология. В преписката е приложена и схема, от която е видно разположението на уреда на [улица].

С оглед на това, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, съдът намира, че АТСС, заснело процесното нарушение на 04.08.2018г. в 21.29 часа е правилно експлоатирано, поради което и производството по ангажиране на административнонаказателна отговорност чрез издаването на електронен фиш, се е развило при спазване на установените процесуални правила.

Разпоредбата на чл.189, ал.4, изр.1 ЗДвП предвижда електронният фиш да се издаде в отсъствие както на контролния орган, така и на нарушителя – специално нормативно разрешение, което произтича от характера на това съкратено, несъстезателно производство за реализиране на административнонаказателна отговорност и цели да дерогира общите правила на ЗАНН. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно § 6, т.63 от ДР на ЗДвП се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган, така че не се налага да се допуска или да се изключва присъствието или отсъствието му при издаване на електронен фиш. В тази насока на разсъждения следва да се допълни, че са неприложими и

разпоредбите на чл.36-чл.58 от ЗАНН.

Съгласно чл.188, ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.

Съгласно чл.189, ал. 5, изр.2 от ЗДвП в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. Писмена декларация, в която да е означено, че на дата- 04.08.2018г. автомобилът е бил управляван от друго физическо лице в преписката не се съдържа. В съответствие с приложимите материалноправни норми е ангажирана административнонаказателна отговорност на ответника Р. О. С..

По тези доводи и в заключение, решението от 03.11.2022г. на СРС, НО, 115-ти състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено, а спорът по делото решен по същество, чрез цялостно потвърждаване на акта. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

Искането на касатора за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от юрк. Б. П. е основателно, като се определя сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав** на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 4152 от 03.11.2022г., постановено по нахд № 7670/2022г. на СРС, НО, 115-ти състав, *като вместо него постановява:*

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К, № 2338384, с който на Р. О. С. на основание чл.189, ал.4 във вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание –глоба в размер на 100.00 /сто/ лева за извършено административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Р. О. С. ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], район „Л.“, [улица] да заплати на СДВР с адрес: [населено място], [улица] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл. 63д, ал.4 ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.